

на нечестивыгѣ уста на египтянина; и ако серіозно говоришъ, ако думыгѣ ти сж искрениы. . . .

— Ако! повтори страстно египтянинътъ.

— Ако е тъй, слушай! до сега ти бѣше мой настояникъ, стражъ, и ржководитель, но не бѣхъ приготвена на внезапното туй твоє преобразяване. Не мысли (ти побърза да приложи като видѣ въ сграиниыгѣ му очи да блѣсти пламенината му страсть) не мысли че презирамъ чувствата ти, презнателна ти съмь даже, туй ма ласкае, но кажи можешъ ли да ма послушашъ спокойно?

— Да, ако ще бы да ма гръмне като молни думата ти.

— Обычамъ другяго, рече Юна причервена но спокойна.

— Тако ми боговетѣ! заклевамъ са въ адъ! извика Арбакъ като са исправи съ сячката си снага. Не дѣй смѣя да говоришъ тъй, не смѣй да са лъжешъ! Туй което каза ты е невъзможно. Кого си видѣла? кого си познала? Е? Юно! Туй е жалко привидѣніе; твой хитрость; ты искашъ да спечелишъ време. Азъ може да та стреснхъ, оплашихъ; както щешъ ма употреби; кажи че не ма обичашъ, но никога да не чуж че обичашъ другяго.

— Богове! извика Юна и растреперана отъ нечаяното туй наспііе наченж горко да плаче.

Арбакъ са приближи повече и распаленото му дыханіе опърли лицето на Юна; той я олуви за да я пригърне но тя сполучи да са измъкне изъ ржцѣтъ му. Въ тѣзи борба едно писмо падж отъ назвата ѣ, Арбакъ го видѣ и зе; то бѣ писмото което сутрената бѣ ѣ проводилъ Главкъ. Юна падж на единъ столъ примрѣла отъ ужасъ.

Арбакъ прекара бърже презъ очи писмото; Юна не смѣяше да погледне, и не видѣ лицето му което станж мрачно като смъртъ, нито намръщеното му чело, нито растрепераныгѣ му уста. Арбакъ прочете писмото до края, ржцѣтъ му го неволно истървахъ и уста-та му произнесж съ престорна кротость:

— Писмописецътъ ли е любовникътъ ти?

Юна плачаше.

— Говори! извика той.

— Той е! той!

— И името му тука е подписано, зве са Главкъ

Юна като си сплете ржцѣте глѣдаше на около като че търсящъ помощ или спасеніе.

— Слушай, рече Арбакъ, като си синиши гласа като за да чува само тя; ты ще слѣзешъ въ гроба понапредъ, а не да стигнешъ до пригрядкыгѣ на Главка. Какво мыслишъ ты? ще търпи ли Арбакъ